

4

2006. ÁPRILIS

Szivarvány

KEZDŐDIK A LOCSOLÁS,
NEKEM IS JUT EGY TOJÁS.

Ugri-Bugri nyuszifíú,
Elugráltam hozzátok,
Hátha egy szép hímes tojást
Még ma ideadnátok.
Az sem baj, ha csokiból van,
Mert azt nagyon szeretem,
Cserébe én meglocsollak,
Nehogy elhervadj nekem.
És csupa jót kívánok,
Mindig fülig érjen a szátok!
Ugri-Bugri tovább futok,
De egy percet se búsuljatok,
Mert újra beugrom jövőre,
Hogy szeretettel verseljek.

Bernát Péter, Nagyvárád

Boldog Húsvétot kívánunk!

Húsvétkor oly boldog vagyok,
Minden kislányt meglocsolok.
Emlékezzünk Jézuskára,
Isten egyszülött fiára.

Erdei Kristóf, Érköbölkút

Kipeg-kopog csizmám sarka,
Az egész falut bejárta.
Bekopogok egy-egy házba,
Vizet öntök minden lányra.
Szép a lánya, szép a párja,
Irigy vagyok biz én rája.
Meg akarom csókolni,
Meg szabad-e locsolni?

Gedő Anita, Szentegyháza

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

Nádországon innen, Sásországon túl, egy kunyhóban éldégt Riogi bácsi, a madárijesztő.

Húsvét közeledtekor vette a kalapját, s kopogó falában elbicegett a kökőrcsini Nagyerdőbe. A Kerek Tisztás kellős közepén belefűjt egy fűzfa sípba. A harmadik sípszóra – uramfia! – odasereglett a világ minden rókaája.

Kis róka, nagy róka, megtermett és apróka, mind köréje gyülekezett. Amikor a legöregebb sánta róka is elővándorolt, imígy dörrent rájuk a vén madárijesztő:

– Emlékeztetőül hívlak egybe titeket, hogy figyelmeztesselek a rég megkötött egyezsége: húsvét előtt egyetlenegy nyúlaknak sem eshet bántódása a kökőrcsini Nagyerdőben!

TORDON ÁKOS

A titokzatos tojásfestő

A sunyi rókanépség bólogott, hajlongott alázattal:

– Rókaháj és rókamáj, ezt ígérte a rókaszáj, s ígéletünket megtartjuk, a nyulakat békén hagyjuk, fessék meg a hímes tojásokat, s vigyék széjjel a világba, addig nem lesz egyiknek se bántódása!

Riogi bácsi hármat tapsolt, mire tenger nyúl gyűlt a tisztásra.

– Tojásfestő Nyuszik, van-e panaszotok?

Jaj, lett erre sírás-rívás:

– A rókanép most békén hagy bennünket, de egy ismeretlen ellenségünk minden áldott éjjel összevissza maszatolja a legszebb Húsvéti Tojásokat!!! Jaj nekünk!!! Mit tegyünk???!!!!

Riogi bácsi erősen szemügyre vette a rókákat, de azok állták a tekintetét. Végül is azt határoz-

ta el, hogy ő maga lesz a strázsza.

Hanem éjjel után elnyomta az álom a Tojásfestő Műhely kapujában.

Épp akkor egy nyúlbőrbe bújt apróka, icipici kis róka lopakodott a műhelybe. Belebotlott egy vödörbe, beleesett két csöbörbe, összekevert egy tucat festéket, s egy ócska meszelővel sorra bemaszatolta a legszebb tojásokat.

A csörömpölésre felébredt Riogi bácsi, s fülön csípte ökelmét:

– Lesz nemulass, feketeleves, csúf idő, hófújta, szeles! – dörrent rá az aprókára.

Hanem azért csak belenyúlt szakadt lebernyege lyukas zsebébe igazlító pápaszeméért, hadd lásson be véle a kis imposztor szívébe! No, de alighogy föltette az orrára, máris leesett az álla:

– Szélforgó és papramorgó, ki hinné: nem rossz szándékkal jött szegény, meg akarta tanulni a tojásfestés csinját-bínját, de a nyuszik elkergették. Ezért jött hát éjjelente nyúlbőrben. Festeni akart.

– Így van, szóról szóra – szepegte a csupa festék rókafi.

Riogi bácsi elengedte a kicsi róka fülét, az – uzsgyi! – elszaladt, ő meg elmondta a történeteket a nyusziknak.

Elszállott a mérgük, kacagtak a nyuszik, s megígérték, tűvé tesszik Aprókáért az erdőt, s megtanítják tojást festeni.

Lehet, hogy azóta meg is találták. Ha Húsvétkor egy-egy kevésbé sikerült tojás kerül a kezetekbe, azt tán éppen a kis róka festette.

A hímes tojásokról mintát is kölcsönözhetnek, és játszhattok is velük. Legyetek szemfülesek, mint a nyuszi, aki hozta őket!

SZÁMOLD MEG,

hány zöld tojás van.
Hány tulipános mintát rajzolt Ági néni?

KERESD MEG,

melyik tojásnak nincs párja.
Melyik a két legkisebb, hát a két legnagyobb tojás?

FORRÓ ÁGNES rajzai

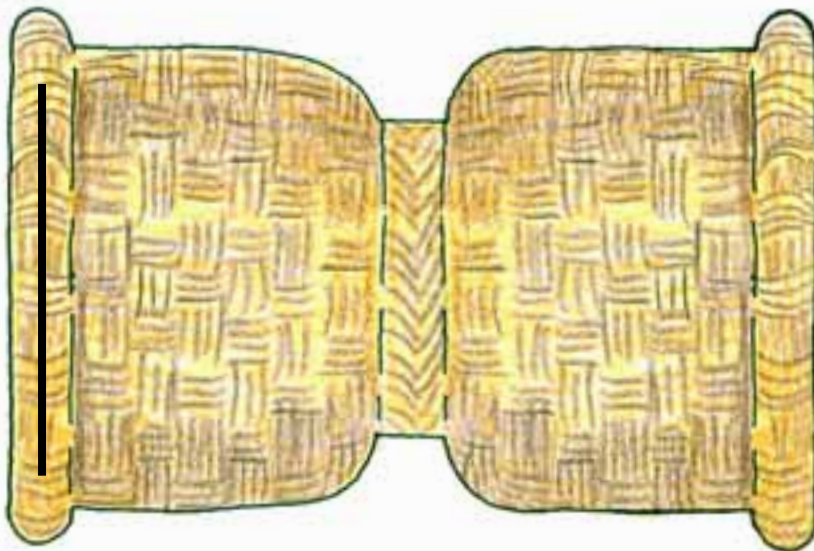
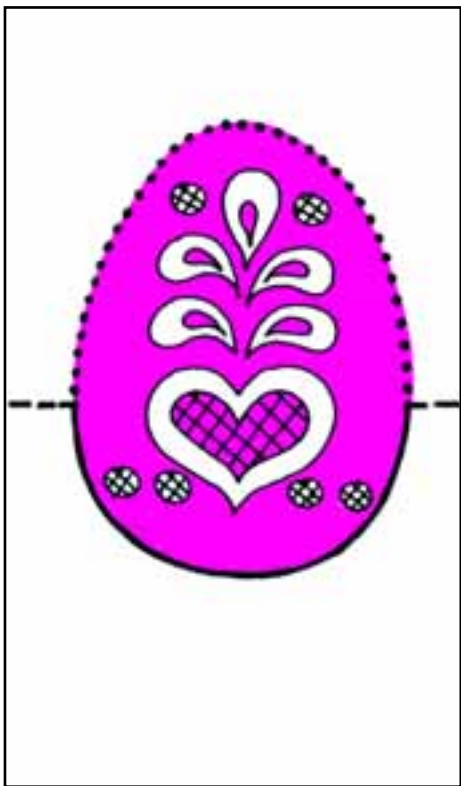
A pontok mentén vágd körül a tojást, és hajtsd hátra a lapot.

A tulsó oldalra ragassz rajzlapot, majd vágd ki a tojást, a kosárkát, a vastag vonal mentén metszd be, a

tojás hegyét hátulról bújtasd ki a résen. Hajtsd fel a kosár hátát, a szélek mentén ragaszd össze. Vigyázz, a tojásnak szabadon kell kike csúsznia.

**Boldog
Húsvétot
kívánok!**

LÁSZLÓ NOÉMI

Az egyszeri gazda

Volt egyszer egy ember.
Pénze, mint a tenger.
Palotája márvány,
benne sereg szolga
leste, mi a gondja,
mért ül lógó fejjel
unatkozva, árván?

Mert ez az egyszeri
nem ivott, nem evett,
se juharszirupot,
se füstölt verebet –

mert ez az egyszeri
röstellte a dolgot:
nem képes felenni
amit összehordott.

A szegény ember Húsvétja

Rozsályi népmese.
Átdolgozta MÉSZELY JÓZSEF

Volt egyszer egy szegény ember. Egy nagygazdánál dolgozott látástól vakulásig. Családjának mégsem volt mit ennie. Olyan szegények voltak, mint a templom egere.

Közeledett Húsvét. Kért a nagygazdától egy kis búzalisztet, hogy a felesége kalácsot süthessen. A gazdag elkergette.

Bánatában a szegény ember fából faragott egy kalá-

csot. A felesége szép pirosra pirította a kemencében.

Húsvét reggel elvitték a templomba megszentelni, mert katolikusok voltak. A nagygazdáék is megjelentek az ételszentelésen ínycsiklandó kalácsukkal. Hogy, hogy nem, a pap összecserélte a kalácsokat.

Mikor hazamentek, a nagygazdáék evéshez készülődtek, de a kés nem akarta vágni a kalácsot. Ugye ti is tudjátok, hogy

nem is vághatta, hisz fából volt faragva.

– Látod – mondja a felesége szörnyülködve –, fává változott, mert nem adtunk lisztet a szegénynek.

Erre a nagygazda elfutott a szegény asszonyhoz egy zsák liszttel. Úgy megpuhult a szíve, hogy az ajándékot még egy füstölt sódarral is megtoldotta.

Így van ez rendjén, az Isten a szegényt szereti, mindig kirendeli neki a betevő falatot.

TORDON ÁKOS
Pityipalkó
(Csali-mese)

Lángveres a haja, arcán ezer szeplő,
füle kétfelé áll, szája füléig ér – elég róla
ennyi. Aki ezután sem ismerné meg, az
magára vessen, ne a pulykatojásból lett
Pityipalkót okolja.

Hogy hogyan lett pulykatojásból? Hát
bizony csak úgy, hogy az én ügyes-rajzos
Ági lányom lerajzolta húsvét után kis-
kedden a legigazibb pulykatojást, s még
azontúl is tovább rajzolt, addig-addig,
mindaddig, amíg a legigazibb pettyes
pulykatojásból Pityipalkó nem lett.

Ekkor nagyot rikkantott Pityipalkó,
s azzal leugrott a rajzpapírról,
de még az asztról is,
egyenesen Ági lányom
ölébe, a piros babos kö-
ténybe, s ott így szólt:

– Köszöntelek, kiszgaz-
dám! Elmegyek most, de
estére megjövök! – s az-
zal uzsgyi, kettőt fordult,
hármát perdült, és a ké-

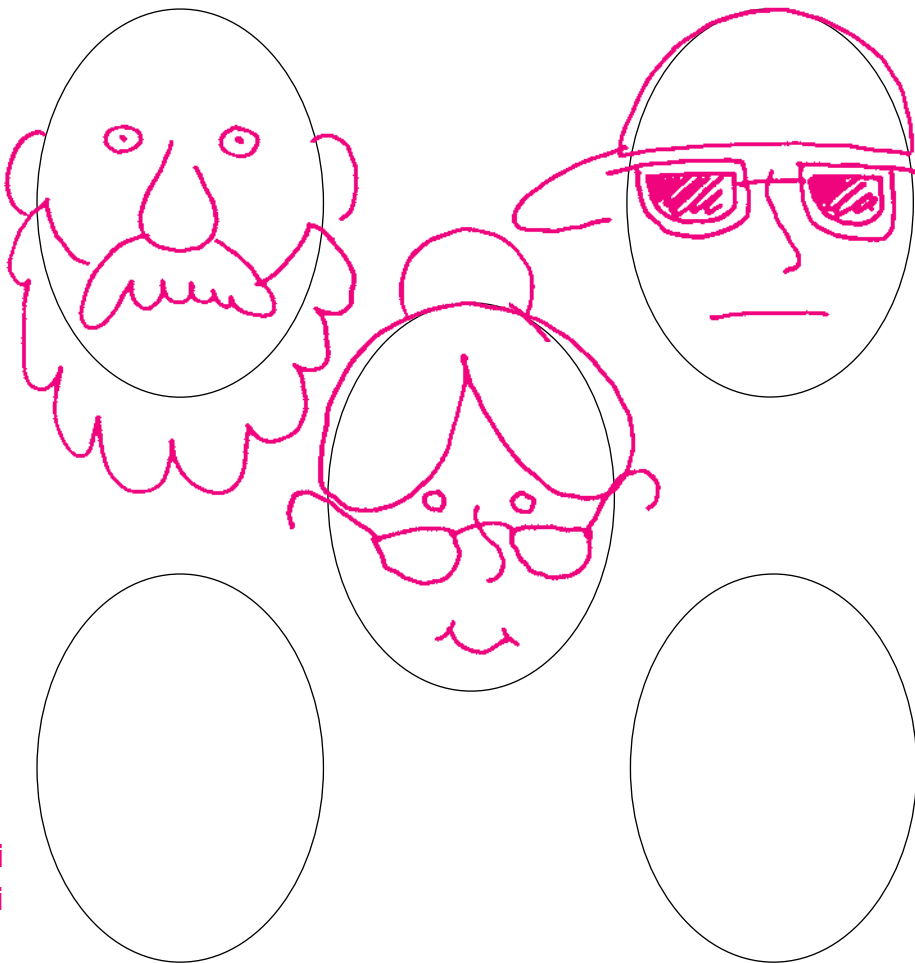
MÜLLER KATI rajzai

ményen át a világvándor füsttel együtt kirepült.

Ámult-bámult Ági lányom, de jómagam is vele bámultam, minek is tagadjam. És még jobban bámultunk, amikor este, huss, berepült a kéményen át. Nevetett és bukfcencet hányt, aztán letelepedett a hófehér ágy hófehér szélére, és bizony csoda volt, hogy a nagy fehérségre nem kenődtek fekete foltok, mert hiszen Pityipalkó a kéményen át közlekedett, a kémény pedig füstös, kormos.

Azóta is hozzánk jár, télen-nyáron nálunk hál.

Nemcsak Pityipalkó, még sok mókás rajz kerekedhet ki a tojásból. Folytasd Kati néni ötleteit, és találd ki újakat is.

Hogy a csibe?

A gyerekek körben állnak (ők a gazdaszonyok), mindegyik elé egy másik gyerek guggol le (ők a csirkék). Egy gyerek körbe sétál, meg-

áll egy gazdasszony előtt, és kezdődik a vásár. A végén egymás tenyerébe csapnak, és a vevő elszalad a csirkével. Egy kört szaladnak, ha a csibe ér be hamarabb, ő lesz az új vevő, ha a vevő gyorsabb, ő folytatja a vásárt.

Danilici Olivér,
Kraszna

Vevő: Hogy a csi- be? G.a.: Há-rom ic - ce.
Hát a ka-kas? Há-rom ga-ras.
Hát a tyúk? Az is úgy.

Együtt: Mindjárt, mindjárt adjuk!

Kedves gyerekek! Igyekszünk sok-sok rajzot, írást közölni tőletek, de mindenki munkája nem fér be a lapba! Kérünk, értsétek meg ezt is: két hónappal előre dolgozunk, hogy idejében hozzátok érhessen a Szírvány. Tehát az áprilisban küldött nyuszi-rajzot már csak jövő Húsvétkor közölhetjük.

Köszönünk minden levelet, rajzot: **Pop Lehel**, Egeres-Gyártelep; **Fülöp Levente**, Görgényüvegcsűr; **Fülöp Boróka**, Maroskeresztúr; **Józsa Boglárka**, Kökös; **Szekeres Edina**, Bánffyhunyard; **Gödrí Tünde Erzsébet**, Brassó; **Demény Ágota**, **András Emese**, **Tompa Ábel**, Kolozsvár; **Bajkó Zsófia**, Orotva; **Szabó Tímea**, Vámosgálfalva; **Oláh Bettina**, Érkörtvélyes; **Futó Henrietta**, **Dudás Szilvia**, Zilah; **Sallay Márton**, Szilágysomlyó; **György Barnabás**, Csíkmenaság; **Ábrahám Ágnes**, Csíkszereda; **Gyűjtő Ervin**, Arad; **Kiss Gabriella**, Marosvásárhely; **Sovárd Róbert**, Barót; **Vicsi Lénárd**, Szilágysámson; **Keler Diana**, Mezőterem; a **kolozsvári** 2-es Napközi; a **szászrégeni** 3-as Napközi Játékosok csoportja, az A. Maior Iskola I. B; a **szatmárnémeti** Ion Creangă Iskola I. C és a Bálcescu-Petőfi Iskola I. C; a **gyergyószentmiklósi** Fogarassy Mihály Iskola I. A; a **csernátoni** 3-as Iskola I.; a **sepsiszentgyörgyi** 6-os Iskola II. E osztálya; a **csíkmenasági** II.; a **zabolai** I. B; a **szilágysomlyói** II. A; a **szaniszlói** I. B osztály.

SZÍNEZD KI

a rajzot
a jelek
szerint!

○ PIROS

≡ NARANCS

♡ SÁRGA

↘ ZÖLD

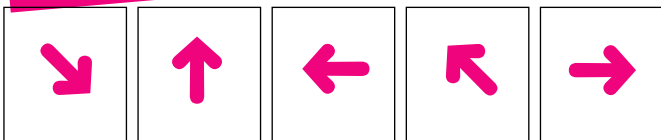
◉ BARNA

≡≡≡ SZÜRKE

BAK SÁRA rajza

KÖSD ÖSSZE

mindenik karmestert
azzal a nyíllal, amelyik a
karja irányát mutatja.

VEZESD

a zenészeket a saját
hangszerükhöz!

KICSIK MESÉJE

A SÁRGARIGÓ

JÓ KÉSŐRE, MIKOR MÁR KITAVASZODOTT AZ ERDŐ, ÉS A KERT FÁI KILOMBOSODTAK, MEGJÖN TÁVOLI TÉLI TANYÁJÁRÓL AZ ARANYSÁRGA, FEKETÉVEL VEGYES SZÍNŰ

MÁLINKÓ, NÉHOL SÁRGARIGÓ A NEVE. NAGYON SZÉPEN SZÓL, AKÁR A FURULYA MÉLA HANGJA. ÉS HÁT MIT MOND? A FIÚNAK, AKI A FÉSZKÉT KERÜLGETI, AZT MONDOGATJA:

– KELL-E DIÓ, FIÚ?

A FIÚ AZT MONDJA:

– KELL HÁT!

ÉS KÖVETI A MADARAT, AKI MESSZIRE ELCSALJA A FÉSZKE TÁJÁRÓL, AZTÁN OTTHAGYJA.

Vágd ki a bélyeget, és ragaszd a gyűjtőlapra! Névsorral együtt, közösen küldjétek be a gyűjtőlapokat!

Arany ágon ül a sármány,
kicsi dalt fúj fuvoláján,
arany égen ül a bárány,
belezendít citeráján.

Weöres Sándor

A fúvós hangszerek, akárcsak a húrosok és az ütösök, itt muzsikálnak körülöttünk fűben-fában, csak meg kell hallani őket. Füttyül a szél a kéményben, a gőz a fedő alatt, füttyörészik apa, amikor jókedvű, de legtöbbit és legszebben a madarak füttyülnek, trilláznak.

Őseink belefújtak
nádszálba,
csontba, kagylóba,
szarvba: sípolt,
tütült, dudált.
Lyukakat fúrtak
rá, s lám,
magasabban,
mélyebben szólt.

Lehel kürtje
gazdagon
kifaragott
ökörszarv.

Három egész napon át
bújtam erdő vadonát,
gomba-mezőt, szikla-tetőt bejártam.
Három egész napon át
faragtam egy furulyát,
vadrózsából tündérsípot csináltam.

Weöres Sándor

A tengeri kagyló
mélyen bűg.

A templomotok orgonájának sípjai fémből, az indián pán-síp nádból készül, de az elv ugyanaz: a kicsi síp vékonyan, a nagy öblösen szól.

A fuvalát oldalról fújják.

A kürt kacskaringós, de bog nincsen rajta.

A svájci pásztorok alpesi kürttel üzennek a túlsó hegyre.

Fúvós vagy inkább levegőt fújtató hangszer a harmonika is.

A bretonok, a skótok de a magyar pásztorok is fújják a bőrdudát.

ZÁGONI BALÁZS

Dolgozós mese

Apának soha sincs elég ideje.

Mindig csak dolgozik és utazik és telefonál. Amikor meg hazajön, akkor már olyan fáradt, hogy alig tud játszani.

De Barni szereti Apát. Ha Apa azt mondja, hogy csak öt percet akar pihenni, akkor Barni megnézi az órát, és pontosan öt perc múlva megsimogatja az arcát:

– Már ideje volna játszani.

Ilyenkor Apa nagyon ügyetlenül játszik: elfelejti, hogy a vonat most nem vonat, hanem villamos, a légó-ház pedig nem üzlet, hanem állomás. De Barni türelmes Apával. Mindent

szépen elmagyaráz neki, ha kell, többször is.

Egyik nap remek ötlete támadt: ha ő segítené Apának, amikor dolgozik, akkor Apa hamarabb el tudná végezni a munkáját, és aztán bőven volna idejük együtt játszani.

Attól a naptól kezdve Barni mindig segített Apának. Ha Apa írni kezdett, Barni is vette a ceruzát. Ha Apa telefonált, Barni is elővette a játéktelefont, és ő is felhívott valakit. Ha Apa kiment az udvarra barkácsolni, Barni is elővette a kis fűrészt, a kicsi csavarhúzó, és nagy buzgón segédkezett.

Történt egyszer, hogy Apa meg akarta javítani az udvari járdát. Homokot és cementet hozott, vizet töltött rá, köveket tett bele, és betont kevert. Barninak nagyon tetszett a dolog, ő is hozott köveket, és azokat Apa örömmel beletette. De Apa nem engedte, hogy Barni keverje a betont, sőt, azt sem engedte, hogy kiöntse, vagy elsimítsa a betonsimító léccel.

– Ha nem, hát nem – gondolta Barni. – A falon is van elég repedés, keverek én betont magamnak, és megjavítom a házfalat. Jó, Apa?

Apa nagyon el volt foglalva, motyogott valamit, és tovább simította a betont. Barni pedig nekiállt, homokot és vizet kevert, majd a kislapáttal szépen belekente a fal repedéseibe.

Apa befejezte a munkát, és elégedetten nézte a járdát. Barni is befejezte a betonozást, és elégedetten nézte a ház falát. Aztán Apa Barnira nézett, majd a házfalra, és elvörösödött.

– Barni, mit csináltál? Összesároztad az egész falat!

– Nem sár az Apa, hanem beton.

– De bizony az sár, csupa sár az egész! Ha majd megszárad, meglátod, hogy sár.

– Nem sár, mert beton. Ha megszárad, akkor meglátod, hogy beton! – mondta Barni, és legömbült a szája. – Apa, te nem tudsz játszani velem, és most látom, hogy dogozni sem tudsz velem – tette még hozzá, és azon nyomban el is kezdett sírni keservesen.

Apának elpárolgott a mérge, letette a betonsimítót, ölbé vette Barnit, és elkezdte vigasztalni. Aztán amikor Barni szomorúsága is elpárolgott, és a könnyecsek felszáradtak,

Barni és Apa összesúgtak-búgtak. Majd együtt nekiláttak, letisztították a ház falát, Apa cementet, homokot, Barni vizet és köveket hozott. Együtt betont kavartak, és építettek a homokozónak egy szép betonkeretet. Végül kicsi kövekből betűket raktak, és beleírták: „Készítette Barni és Apa”.

Most már visszavonhatatlanul itt a tavasz. Már az előző hónapban pityogni, majd olvadni kezdett, és nagyjából el is olvadt a hó, de most nyilvánvaló, hogy a Tél végképp visszavonulót fűjt minden fronton. Igaz, azért nem sza-

bad lebecsülnünk az erejét. Egy-egy havazást még tartogathat számunkra, kiváltképp a hegyekben és a koraregeli órákban küldhet ránk hideget is.

Mi ketten Tiptupával csak azért izgulunk, hogy az olvadó hó ne duzzassza túl a hegyi patakokat, s azok ne öntsék ki házaikból a hegyi falvak lakóit.

Hónap végén kizöldülnek az erdők, de addig még valami vár reánk: április közepén ünnepeljük a Húsvétot. Ez az esztendő másik nagy ünnepe. Nagy fájdalommal, Jézus halálával kezdődő gyászünnepe, amit azonban harmadnap a boldog feltámadás követ. Ekkor mindenki örvendezik, és jönnek a húsvéti meglepetések, az öntözés, a

piros tojás. Noshát épp ezért gyönyörű ünnep a Húsvét, mert a nagy bánatra, gyászra nagy öröm következik.

Kedves feleségem, Tiptupa azzal fogadott ma reggel, amikor a Forrásról visszatértem a mosdóvízzel, hogy aszondja: „Remélem, kedves jó Csipike, engem nem forrásvízzel öntözöl meg Húsvétkor”.

Leesett az állam. Honnan tudja az én kedves felesé-

Benke Tímea, Csernáton

gem, hogy a gyermekek illatos rózsavízzel mennek öntözni – vagy ha jobb nincs, akkor egy kis jószagú szappant oldanak fel a vízben – és azzal öntözik a lányokat? Honnan lenne – mondjátok meg – rózsavizem de akár jószagú szappanom is? Típetupa azonban észrevette, hogy

valami igencsak foglalkoztat (hogy úgy mondjam). Kérdezte is: „Mit tépelődöl anynyit, Csipike, mi bánt?”

Hát elmondtam neki, hiszen ki másnak mondhattam volna el? Öregbácsi barátommal csak hónap vége felé találkozom, az késő lesz. Ezért – egy életem, egy halálom – megmondtam Típetupának, mekkora gondban vagyok. Erre Típetupa kedvesen átölelte a nyakamat, és azt mondta: „Hát ez a te nagy

gondod, Csipike?” És a fülemhez hajolt: „Kérj tanácsot gyöngyvirágtól!”

Mit mondjak – megtettem. Gyöngyvirág azonban nem szavakkal válaszolt, mert a virágok nem beszélnek, hanem hozzám hajolt, és – képzeljétek, máris tudtam, hogy gyöngyvirágharmattal öntözöm meg Húsvét hétfőjén Típetupát!

Melyhez hasonló jókat,

CSIPIKE

Balogh Viktória,
Szatmár

Címlap:
SZABÓ ZELMIRA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVII. évfolyam, 294. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: napsugar@clicknet.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont RO14RNCB2200000005690001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x. **Ára 1,2 lej**

Itt a tavasz,
nagyon jó.
Gyerekek számára
nagyon jó.
Ha elmegyünk játszani,
elfelejtünk tanulni!

**Farkas Erzsébet
Amália, Méra**

Stoleriu Vivien, Zerénd

Itt van a Húsvét,
itt van újra.
Megkezdődött
a locsolás.
A nyulacska
tojásokkal készül,
a bárány béget,
és a fű zöldül.

**Strugurás Gergely
Tibor, Szentegyháza**

**Prokop Bence,
Kolozsvár**

◀ **Mátyási Kata,
Marosvásárhely**

Megérkezett a gólya. Nyomban neki-
látott a fészek javítá-
sának. Egy-két hét
múlva kelepelést hal-
lottunk: megérke-
zett a párja. Együtt

hordták a gallyakat a fészekbe. Így várják
a kiscigányokat, akik nemsokára megszület-
nek, a tojásból kikelnek.

Nagy Boróka, Margitta

Mikló Annamária, Margitta

Itt van már a
szép tavasz,
repdesnek
a madarak.
Elindult
a pillangó,
ő a tavasz-
hódoló.

**Darvas Szende,
Sepsibükszád**

Nálunk a kisfiúk a kislányoknak Húsvét-
kor zöld ágat tesznek. Gellért, a testvérem
hetet tett, nekem pedig öt van. Le is rajzol-
tam. **Kelemen Kriszta Mónika, Parajd**

Réges régen, mikor kisnyuszik és nagynyuszik voltak, egy nagynyuszi azt gondolta: „A kisnyuszik tojást hoznak tyúkanyótól, a nagynyuszik rózsabokorba teszik, s piros lesz akkor a tojás.”

Így is lett. Amíg a nyuszik egy áprilisi vasárnap ott nem felejtették a rózsabokorban a tojásokat.

Ahogy a gyerekek kijöttek a tempelomból, piros tojásokat találtak. Azóta van az a szokás, hogy húsvétkor piros tojások vannak a bokorban.

Szabó Rita, Balánbánya

**Bács Szidónia,
Étfalva-Zoltán**

Itt van már a tavasz,
Eljött a nyuszi,
A nagy kosár virít
A sok színes tojástól.

**Máxem Henrietta,
Csíkszentdomokos**

Vitályos Zoltán, Gidófalva

Élt egyszer egy pillangó és egy nyuszi. A nyuszi a réten játszott, a pillangó virágról virágra szállt. Egyszer csak észrevette, hogy a róka leselkedik. A nyuszira fájt a foga! A pillangó gyorsan a nyuszi fülébe súgta, hogy fusson, amerre lát, ha kedves az élete! A nyuszika elfutott, a róka éhen maradt.

A nyuszi és a pillangó a legjobb barátok lettek. Mindig együtt játszottak, és boldogan éltek, míg meg nem haltak.

Hoty-Szegi Enikő, Nagyvárad

Csibi Melinda, Gyergyóditró

A kolozsvári
Horea Iskolában Bántó Jutka
és Szabó Kinga tanító nénik diákjai
igazi és papír piros tojást hímeztek.
Az ősi minták nevét sőt jelen-
tését is tanulgatták.

Sok türelmes óra eredmé-
nyei a gyékény-, szalma-, csu-
hójátékok és a pókfonalas háttéren
nevető papírmasé álarcok.

Ötletek az őszi va-
rázs megteremtésé-
hez.

